

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

Başvuru no. 16746/10
Emine MUTLU / Türkiye
ve 26 diğer başvuru
(ekteki listeye bakınız)

Başkan;

Ledi Bianku,

Yargıçlar;

Jon Fridrik Kjölbrot,

Ivana Jelić,

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdür Yardımcısı* Hasan Bakırcı'nın katılımıyla, 20 Kasım 2018 tarihinde Komite hâlinde toplanan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm), ekteki listede gösterilen çeşitli tarihlerde yapılan yukarıdaki başvuruları göz önüne alarak Hükümet tarafından ibraz edilen görüşleri ve bu görüşlere karşılık olarak başvuranlar tarafından ibraz edilen görüşleri dikkate alarak, gerçekleştirilen müzakerelerin sonucunda aşağıdaki kararı vermiştir:

© T.C. Adalet Bakanlığı, 2019. Bu gayriresmî çeviri, Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığı tarafından yapılmış olup, Mahkeme açısından bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Bu çeviri, davanın adının tam olarak belirtilmiş olması ve yukarıdaki telif hakkı bilgisiyle beraber olması koşulu ile Adalet Bakanlığı, İnsan Hakları Dairesi Başkanlığına atıfta bulunmak suretiyle ticari olmayan amaçlarla alıntılanabilir.

OLAYLAR VE OLGULAR

1. Her biri Türkiye vatandaşı olan başvuranlarla ilgili bilgiler ekte yer almaktadır.

2. Türk Hükümeti (“Hükümet”), kendi görevlisi tarafından temsil edilmiştir.

A. Davanın Koşulları

3. Davanın koşulları, taraflarca ibraz edildiği şekliyle aşağıdaki gibi özetlenebilir.

4. Başvuranlar, kendi hatalarından kaynaklanan ölümcül kazalara karışmış sürücülerin mirasçılarındır.

5. Başvuranlar farklı tarihlerde ulusal mahkemelerde sigorta şirketlerine dava açarak ilgili mirasçılarının ölümü nedeniyle yaşadıkları acı ve mağduriyetler için tazminat talebinde bulunmuşlardır. Somut tarihte, vefat eden sürücülerin mirasçılarına ödenecek tazminat miktarını belirlerken Yargıtay, sürücülerin kazalardaki hatalarını dikkate almamıştır.

6. Davalar ilk derece mahkemesi önünde derdest iken, 2008 yılında Yargıtay benzer davalarındaki yaklaşımını değiştirmiş ve trafik kazalarında hatalı olan sürücülerin mirasçılarının tazminat ödenmemesi gerektiğine karar vermiştir. Yargıtay mirasçılarının hayatlarını kaybeden sürücülerin hatasından faydalanmamaları gerektiğine ve sigorta şirketlerinin hatalı sürücülerin hayatta kalmaları halinde yapacakları itirazları öne sürme hakları olduğuna kanaat getirmiştir.

7. İlk derece mahkemesi, Yargıtay’ın güncel içtihatlarına dayanarak kazalarda tamamen sürücülerin hatalı olduğu konusunda taraflar arasında herhangi bir anlaşmazlık bulunmadığı için ilk derece mahkemeleri başvuranların davalarını reddetmişlerdir.

8. Bazı başvuranlar, 10 Mart 2009 tarihinde kararı temyiz etmiştir. Bazıları ise içtihadta meydana gelen değişiklikleri göz önüne alarak temyize gitmenin boş bir çaba olduğunu düşünerek kararı temyiz etmemiştir.

9. Mevcut davaların açılmasını takiben, 2012 yılında Yargıtay konuyla ilgili yaklaşımını bir kez daha revize etmiştir. Özellikle, bir ilk derece mahkemesi, trafik kazasında hatalı olan sürücünün mirasçılara tazminat verilmesi konusunda önceki kararında direndiğinde, konu, içtihadın yeknesaklaştırılması adına Yargıtay Hukuk Genel Kurulu'na sevk edilmiştir. 22 Şubat 2012 tarihli öncü kararında, Yargıtay durumu yeniden ele almış ve hayatını kaybeden sürücüler kazalarda tamamen hatalı olsa bile, davacılara, ölümcül kaza nedeniyle katlanmak zorunda oldukları dolaylı zararlar karşılığında sigorta şirketleri tarafından tazminat ödenmesi gerektiğine kanaat getirmiştir.

10. Başvuranlarla ilgili bilgiler ekte yer almaktadır.

A. İlgili İç Hukuk ve Uygulama

11. 2918 Sayılı Kanununun 91 § 1 maddesi uyarınca (Karayolları Trafik Kanunu) araç sahiplerinin motorlu araçlarını sigorta ettirmeleri zorunludur. Bir taşıtın sahibi ve sürücüsü, taşıtın yol açtığı her türlü maddi ve / veya maddi zarardan sorumludur.

12. 2008 yılına kadar, ölen sürücünün mirasçılara verilen tazminat miktarına karar verirken, Yargıtay, sürücünün kazada hatalı olup olmadığını dikkate almamıştır. Yargıtay mirasçılar tarafından maruz kalınan zararın kazanın dolaylı bir sonucu olduğu ve mirasçıların tazminat talebinin miras hakkından kaynaklanmadığı sonucuna varmıştır. Buna ek olarak, mahkeme mirasçıların dava konusu kazalarda hiçbir sorumluluğunun bulunmadığına ve sürücülerin hatalarından sorumlu tutulamayacaklarına kanaat getirmiştir.

13. 2008 yılından başlayarak 2012 yılına kadar Yargıtay konuya ilişkin yaklaşımı değiştirerek hayatını kaybeden sürücülerin hatalarının dikkate

alınması gerektiğine karar vermiştir. Yargıtay mirasçılarının hayatlarını kaybeden sürücülerin hatasından faydalanmamaları gerektiğine ve sigorta şirketlerinin hatalı sürücülerin hayatta kalmaları halinde yapacakları itirazları öne sürme hakları olduğuna kanaat getirmiştir.

14. Bunun ardından, 22 Şubat 2012 tarihli öncü kararında Yargıtay Hukuk Genel Kurulu içtihadı netleştirme fırsatı bulmuş ve ilk yaklaşımına geri dönmüştür. YHGK hayatını kaybeden sürücünün mirasçılarına, kaza sürücünün kendi hatasından kaynaklanmış olsa bile tazminat ödenmesi gerektiğine karar vermiştir.

ŞİKÂYET

15. Başvuranlar Yargıtay'ın çelişkili içtihatları nedeniyle hukuki güvenlik ilkesinin ihlal edildiği iddiasıyla Sözleşme'nin 6. maddesi uyarınca şikayetçi olmuşlardır. Başvuranlardan bazıları aynı şikayet ile ilgili olarak Sözleşmenin 1 No'lu Protokolünün 1. maddesini de öne sürmüşlerdir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

16. Mahkeme, başvuruların konuları bakımından benzer olduklarını göz önünde bulundurarak, bunları tek bir kararda müştereken incelemeyi uygun görmektedir.

17. Başvuranlar, Yargıtay içtihatlarındaki değişiklik sonucunda tazminat davalarının haksız yere reddedildiğini ifade etmişlerdir. Bu bağlamda Sözleşme'nin 6. maddesi ile Sözleşme'ye Ek 1 No'lu Protokol'ün 1. maddesini öne sürmüşlerdir.

18. Mahkeme, başvuranın şikayetlerinin, hükümleri aşağıda yer alan Sözleşme'nin 6 § 1 maddesi uyarınca incelenmesi gerektiğini düşünmektedir:

“Herkes davasının, medeni hak ve yükümlülükleriyle ilgili uyuşmazlıklar ... konusunda karar verecek olan, ... adil bir şekilde ve ... görülmesini isteme hakkına sahiptir ...”

19. Hükümet, ilk olarak, başvuruların iç hukuk yollarının tüketilmemesi ve davaların altı aylık süre sınırının bitiminden sonra açılması gibi kabul edilebilirlik kurallarına uyulmamasından dolayı kabul edilemez bulunması gerektiğini belirtmiştir. Esasa ilişkin olarak ise, Hükümet Yargıtay’ın ihtilaf konusu uyuşmazlıkta benimsediği yaklaşımında hukuki güvenlik ilkesini ihlal edecek kadar derin ve köklü farklılıklar olmadığını ileri sürmüştür. Hükümet ayrıca, iç hukukta içtihatların tutarlılığını ve yeknesaklığını sağlamak için etkili bir mekanizma olduğunu belirtmiştir.

20. Mahkeme, başvurular aşağıda belirtilen sebeplerle kabul edilemez olduğu için, Hükümet tarafından gündeme getirilen ilk hususların çözülmesinin gerekli olmadığını değerlendirmektedir.

21. Mahkeme, ilk olarak geçmişte aynı konuya sahip başka bir olayı incelediğini ve açıkça dayanaktan yoksun olduğu için kabul edilemez bulunduğunu belirtir. (bk. Şen / Türkiye (k.k.) [Komite], no. 24537/10, 14 Şubat 2012).

22. Mahkeme ayrıca, yerel mahkemelerin yerine geçme gibi bir görevi olmadığını yineler. İç mevzuatın yorumlanmasından kaynaklanan sorunları çözme görevi öncelikli olarak ulusal makamlara aittir. Görünüşte benzer yargılamalarda bile, ulusal mahkemelerin farklı kararlarını karşılaştırmak Mahkeme'nin rolü veya işlevi değildir. Mahkeme, ulusal mahkemelerin bağımsızlığına saygı göstermelidir (bk. Sepe ve diğerleri v. İtalya (k.k.), no. 36167/07, §§ 16-17, 16 Eylül 2014).

23. Adil yargılanma hakkı, Akit Devletlerin ortak mirasının bir parçası olarak hukukun üstünlüğünün ilan edildiği Sözleşme'nin Başlangıç Kısmı ışığında yorumlanmalıdır. Hukukun üstünlüğünün temel esaslarından biri de hukuki güvenlik ilkesidir. Konuya ilişkin olarak başvurulabilecek son mercii olan mahkemede görülen benzer davalarda verilen çelişkili kararlar,

bu ilkeye aykırılık teşkil edebilir ve dolayısıyla kamuoyunun yargıya duyduğu güveni sarsabilir; bu güven, bir devletin hukukun üstünlüğüne dayanan temel unsurlarından biridir (bk. *Nejdet Şahin ve Perihan Şahin - Türkiye* [BD], no. 13279/05, §§ 55-57, 20 Ekim 2011). Diğer yandan, bireylerin makul güvenlerinin korunması ve hukuki güvenlik ilkesi, içtihadın değişmezliği şeklinde bir hak bahşetmemektedir (bk. *Unédic v. Fransa*, no. 20153/04, § 74, 18 Aralık 2008) Mahkemelerin yorumlarında dinamik ve gelişmekte olan bir yaklaşımın sürdürülememesinin reform ya da iyileşmeyi engelleyeceğinden, içtihadın geliştirilmesi adaletin tecellisine aykırılık teşkil etmez (bk. *Atanasovski v. Makedonya Eski Yugoslav Cumhuriyeti*, no. 36815/03, § 38, 14 Ocak 2010).

24. Ayrıca, Mahkemeye yapılan bireysel başvuru, iç hukukta ortaya çıkabilecek içtihat ihtilaflarını ele almak veya ortadan kaldırmak için bir araç veya farklı ulusal mahkemelerin kararlarında tutarsızlıkları gidermek için bir denetim mekanizması olarak kullanılamaz (*yukarıda anılan, Nejdet Şahin ve Perihan Şahin*, § 95).

25. Mahkeme'den, tek bir temyiz mahkemesi tarafından verilen çelişkili kararlar hakkında bir karar vermesi istenmiştir (bk. *Tudor Tudor / Romanya*, no. 21911/03, 24 Mart 2009). Bu davadaki farklılıkların “derin ve köklü” niteliklerinin yanı sıra, ilgili mahkemelerin uygulamalarındaki tutarsızlıktan kaynaklanan hukuki belirsizliğin ve çelişkili kararların çözüme kavuşturma mekanizmalarının bulunmamasının da adil yargılanma hakkını ihlal ettiği değerlendirilmiştir (bk. *yukarıda anılan, Tudor Tudor*, §§ 30- 32).

26. Bu bağlamda, Mahkeme, birçok kez, mahkemelerin uygulamalarında tutarlılığı ve mahkemelerin içtihadının yeknesaklığını sağlamak için mekanizmaların kurulmasının önemini yinelemiştir (bk. *Schwarzkopf ve Taussik, v. Çek Cumhuriyeti (k.k.)*, no. 42162/02, 2 Aralık 2008).

27. Somut başvuruya dönüldüğünde, Mahkeme ilk olarak, hayatını kaybeden sürücüler tamamen hatalı olsalar bile başvuranlar ilgili ilk derece mahkemeleri önünde dava açtıkları tarihteki içtihat hayatını kaybeden

sürücülerin mirasçılara tazminat ödenmesini öngördüğü için, başvuranların kendi lehlerinde bir sonuç bekleyebileceklerini belirtir. Ancak, Yargıtay, 2008 yılındaki eski içtihadından ayrılma kararı aldığında, somut davanın neden mevcut içtihadı aykırı olduğuna karar verildiğine dair ayrıntılı bir açıklama yapmıştır. Mahkeme, bu noktada Yargıtay'ın ayrıntılı kararını takiben, başvuranların davalarının ilk derece mahkemeleri tarafından reddedilmesinin ardından 9 başvuruda başvuranların zamanında temyiz başvurusunda bulunmadıklarını ve 4 başvuruda başvuranların davalarını takip etmediklerini gözlemlemektedir (bk. Ekli tablo). Ardından 2010 yılında, bir ilk derece mahkemesi tarafından verilen farklı bir karara istinaden aynı hukuki mesele yeniden değerlendirilmek durumunda kalmıştır. Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, içtihadını yeknesaklaştırmak amacıyla söz konusu hukuki mesele üzerine yeni bir inceleme gerçekleştirmiştir. Öncü kararda, Yargıtay, ilk yaklaşımı benimseme kararı alarak hayatını kaybeden sürücüler tamamen hatalı olsalar bile mirasçılarının ölümcül kaza sonucu yaşadıkları kayıp ve zarara istinaden tazminat hakkına sahip olması gerektiğine karar vermiştir.

28. Mahkeme, başvuranların lehine olan bu yeni öncü kararın, başvuranların davalarının kesinleşmesinden ötürü davaları üzerinde herhangi bir etkisi olmadığını belirtmiştir. Ancak, iç hukuk ve uygulama, mahkeme uygulamalarının tutarlılığının ve içtihadın yeknesaklığının sağlanması için bir mekanizma ortaya koymuştur. Mahkeme, bir kez daha yasanın tutarlılığının sağlanmasının zaman alabileceğini ve içtihatların geliştirilmesinin başlı başına adaletin doğru bir biçimde tecelli etmesi önünde bir engel teşkil etmediğini, çünkü dinamik ve gelişmek olan bir yaklaşımın sürdürülmemesinin reformu veya iyileştirmeyi engelleyebileceğini hatırlatır (bk. yukarıda anılan, *Nejdet Şahin ve Perihan Şahin*, §§ 83 ve 58).

29. Yukarıdaki açıklamaların ışığında, somut başvuruların Sözleşme ve Protokollerinde öngörülen hak ve özgürlüklerin ihlaline işaret etmedikleri için

açıkça dayanaktan yoksun oldukları gerekçesiyle Sözleşme'nin 35§§ 3 ve 4. maddesi uyarınca kabul edilemez olarak beyan edilmesi gerekmektedir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oybirliğiyle,

Başvuruların *birleştirilmesine*;

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

İşbu karar, İngilizce olarak tanzim edilmiş ve 13 Aralık 2018 tarihinde yazılı olarak tebliğ bildirilmiştir.

Hasan Bakırcı

Ledi Bianku

Yazı İşleri Müdür Yardımcısı

Başkan

EK

No.	Başvuru no.	Başvuru tarihi	Başvuran Doğum tarihi İkamet Adresi	Temsil eden	Davaya özgü bilgiler
1.	16746/10	15.03.2010	Emine MUTLU 1.01.1964 Adıyaman	Erhan BORA	4 Aralık 2008 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranın davasını reddetmiştir. Bu karar 7 Aralık 2009 tarihinde Yargıtay tarafından onaylanmıştır.
2.	17430/10	15.03.2010	Tülin FIRAT 11.09.1965 Ankara Berna FIRAT 26.09.1989 Ankara	Erhan BORA	6 Kasım 2008 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranların davasını reddetmiştir. Başvuranlar karara karşı itirazda bulunmamıştır.
3.	17438/10	15.03.2010	Gürcü ÇITAK 1.01.1967 Yozgat	Erhan BORA	16 Temmuz 2009 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranın davasını reddetmiştir. Yargıtay, 22 Mart 2010 tarihinde kararı onamıştır.
4.	17454/10	16.03.2010	Şahinaz KEMEÇ 1.01.1964 İstanbul Duygu KEMEÇ 2.06.1988 İstanbul	Erhan BORA	26 Mayıs 2008 tarihinde Beyoğlu Ticaret Mahkemesi başvuranlara tazminat ödemiştir. Yargıtay, 14 Aralık 2009 tarihinde, ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur. 21 Temmuz 2010 tarihinde ilk derece mahkemesi başvuranların davasını reddetmiştir. Bu karara karşı temyiz başvurusunda bulunulmamıştır.
5.	17465/10	15.03.2010	Hüseyin ATLI 11.12.1961 Çankırı Handan ATLI 29.01.1978 Çankırı	Erhan BORA	22 Nisan 2009 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranların davasını reddetmiştir. Yargıtay, 23 Eylül 2010 tarihinde kararı onamıştır. Daha sonra, içtihadındaki değişikliğe dayanarak, başvuranların düzeltme talebi kabul edilmiş ve dava dosyası, 20 Haziran 2013 tarihinde yeniden incelenmek üzere ilk derece mahkemesine tekrar gönderilmiştir. Dosyadaki en son bilgilere göre, dava halen ilk derece

No.	Başvuru no.	Başvuru tarihi	Başvuran Doğum tarihi İkamet Adresi	Temsil eden	Davaya özgü bilgiler
					mahkemesi önünde derdesttir.
6.	17918/10	10.03.2010	Nurcan ŞAHİN 9.02.1965 Ordu	Erhan BORA	3 Ekim 2007 tarihinde Beyoğlu Ticaret Mahkemesi başvurana tazminat ödemiştir. Yargıtay, 13 Nisan 2009 tarihinde, ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur. 17 Şubat 2010'da ilk derece mahkemesi davayı reddetmiş ve bu karara karşı temyiz başvurusunda bulunulmamıştır.
7.	19692/10	23.03.2010	Selvinaz SEVİNDİK 4.08.1988 Samsun	Erhan BORA	24 Temmuz 2007 tarihinde Beyoğlu Ticaret Mahkemesi başvurana tazminat ödemiştir. Yargıtay, 19 Ocak 2009 tarihinde kararı bozmuştur. İlk derece mahkemesi, 23 Şubat 2010 tarihinde, Yargıtay'ın kararına uyarak davanın reddine karar vermiştir. Daha sonra Yargıtay, başvuranın temyiz talebini reddetmiştir.
8.	19739/10	22.03.2010	Çetin TEZCAN 6.01.1950 Muğla Saadet TEZCAN 18.05.1957 Muğla	Erhan BORA	12 Şubat 2009 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranların davasını reddetmiştir. Temyiz işlemleri, başvurunun yapıldığı sırada derdest idi.
9.	19783/10	19.03.2010	Fatma ARTLI 15.11.1980 Samsun Hakan Cemal ARTLI 15.12.1998 Samsun Can ARTLI 14.06.2004 Samsun Cem ARTLI 14.06.2004 Samsun	Erhan BORA	20 Haziran 2007 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranlara tazminat ödenmesine karar vermiştir. Yargıtay, 4 Haziran 2009 tarihinde, ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur. 16 Haziran 2010 tarihinde ilk derece mahkemesi başvuranların davasını reddetmiştir. Bu karara karşı temyiz başvurusunda bulunulmamıştır.

No.	Başvuru no.	Başvuru tarihi	Başvuran Doğum tarihi İkamet Adresi	Temsil eden	Davaya özgü bilgiler
10.	19797/10	22.03.2010	Fadime İÇSİZ 21.10.1965 Manisa	Erhan BORA	Başvuran, Ankara Ticaret Mahkemesinde bir tazminat davası açmış ancak davayı sürdürmemiştir. Sonuç olarak, 1 Haziran 2009'da ilk derece mahkemesi davayı kayıttan düşürmeye karar vermiştir.
11.	19848/10	19.03.2010	Nurgül KAYA 5.02.1970 Ankara	Erhan BORA	4 Ekim 2007 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranın davasını onamış ve tazminata hükmetmiştir. Yargıtay, 17 Ekim 2008 tarihinde, ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur. 24 Mart 2011 tarihinde ilk derece mahkemesi başvuranların davasını reddetmiştir. Temyiz talebi de 31 Mayıs 2012 tarihinde reddedilmiştir.
12.	19851/10	19.03.2010	Reyhan EROL 1.01.1964 İstanbul	Erhan BORA	14 Kasım 2007 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranın davasını onamış ve tazminata hükmetmiştir. Yargıtay, 8 Haziran 2009 tarihinde, ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur. Başvuran, davasını takip etmediğinden, 26 Temmuz 2010 tarihinde dava, ilk derece mahkemesi tarafından kayıttan düşürülmüştür.
13.	19854/10	22.03.2010	Remziye KULOĞLU 16.08.1967	Erhan BORA	13 Şubat 2008 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranın davasını onamış ve tazminata hükmetmiştir. Yargıtay, 15 Eylül 2008 tarihinde, ilk derece mahkemesinin kararını bozmuştur. Başvuran, davasını takip etmediğinden, 26 Ocak 2010'da dava, ilk derece mahkemesi tarafından kayıttan düşürülmüştür.
14.	19861/10	22.03.2010	Melek KİRMAN 12.01.1966 Kocaeli	Erhan BORA	30 Eylül 2010 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranların davasını reddetmiştir. Bu karara

No.	Başvuru no.	Başvuru tarihi	Başvuran Doğum tarihi İkamet Adresi	Temsil eden	Davaya özgü bilgiler
			Reyhan KİRMAN 22.01.1992 Kocaeli Ayhan KİRMAN 1.07.1994 Kocaeli		karşı temyiz başvurusunda bulunulmamıştır.
15.	19876/10	22.03.2010	Yılmaz GÜREL 19.12.1965 Tekirdağ	Erhan BORA	29 Aralık 2008 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranın davasını reddetmiştir. Bu karar 14 Aralık 2009 tarihinde Yargıtay tarafından onaylanmıştır.
16.	20691/10	26.03.2010	Recebiye DEMİRTAŞ 30.03.1980 Bursa Hilal DEMİRTAŞ 19.02.1998 Bursa Eslem DEMİRTAŞ 23.09.2004 Bursa	Erhan BORA	13 Aralık 2007 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranların davasını reddetmiştir. Bu karar 3 Aralık 2009 tarihinde Yargıtay tarafından onaylanmıştır.
17.	20735/10	23.03.2010	Bahar Işık YÜCEL 3.08.1978 Kayseri Yalçın YÜCEL 8.04.2004 Kayseri	Erhan BORA	15 Temmuz 2008 tarihinde Beyoğlu Ticaret Mahkemesi başvuranlara tazminat ödemiştir. Yargıtay, 14 Aralık 2009 tarihinde kararı bozmuştur. 28 Eylül 2010 tarihinde ilk derece mahkemesi başvuranların davasını reddetmiştir. Bu karara karşı temyiz başvurusunda bulunulmamıştır.
18.	20736/10	24/03/2010	Nermin TANGÖR 13.01.1939 Edirne	Erhan BORA	4 Şubat 2009 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranın davasını reddetmiştir. 14 Aralık 2009 tarihinde Yargıtay, başvuranın temyiz talebini reddetmiştir.
19.	20739/10	24.03.2010	Nurten	Erhan BORA	9 Ekim 2008 tarihinde

No.	Başvuru no.	Başvuru tarihi	Başvuran Doğum tarihi İkamet Adresi	Temsil eden	Davaya özgü bilgiler
			KIRCALI 1.05.1972 Kırklareli Alp KIRCALI 24.05.1992 Kırklareli Fikriye KIRCALI 4.03.1995 Kırklareli		Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranın davasını reddetmiştir. 23 Aralık 2010 tarihinde Yargıtay, başvuruların temyiz talebini reddetmiştir.
20.	21998/10	29.03.2010	Gülşay ÇÖRDÜK 16.05.1972 Çorum Fatma ÇÖRDÜK 6.03.1995 Çorum Çağrı ÇÖRDÜK 7.11.1992 İzmir	Erhan BORA	15 Kasım tarihinde Beyoğlu Ticaret Mahkemesi başvurulara tazminat ödemiştir. Yargıtay, 8 Haziran 2009 tarihinde kararı bozmuştur. 11 Mart 2010 tarihinde ilk derece mahkemesi başvuruların davasını reddetmiştir. Yargıtay, 28 Haziran 2010 tarihinde kararı onamıştır.
21.	22005/10	29.03.2010	Hatice PAMUK 20.11.1957 Bursa	Erhan BORA	28 Şubat 2008 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvurana tazminat ödemiştir. Yargıtay, 9 Ekim 2008 tarihinde kararı bozmuştur. 15 Nisan 2010 tarihinde ilk derece mahkemesi başvuruların davasını reddetmiştir. Bu karara karşı temyiz başvurusunda bulunulmamıştır.
22.	28637/10	27.04.2010	Alime YAKICI 21.05.1963 Konya	Erhan BORA	Başvuran, Ankara Ticaret Mahkemesinde bir tazminat davası açmış ancak davayı sürdürmemiştir. Sonuç olarak, 11 Şubat 2010'da ilk derece mahkemesi davayı kayıttan düşürmeye karar vermiştir.
23.	28638/10	27.04.2010	Fatma DEĞERLİ 1.02.1950 Kayseri	Erhan BORA	5 Mart 2009 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranın davasını reddetmiştir. Bu karar 14 Aralık 2009 tarihinde Yargıtay tarafından onaylanmıştır.
24.	28640/10	27.04.2010	Aynur	Erhan BORA	6 Kasım 2008 tarihinde

No.	Başvuru no.	Başvuru tarihi	Başvuran Doğum tarihi İkamet Adresi	Temsil eden	Davaya özgü bilgiler
			TÜRKMEN 5.04.1956 Muğla		Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranın davasını reddetmiştir. Bu karara karşı temyiz başvurusunda bulunulmamıştır.
25.	28642/10	27.04.2010	Hamide KALENDER 25.06.1954 Ordu	Erhan BORA	18 Eylül 2008 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranın davasını reddetmiştir. Yargıtay, 14 Aralık 2009 tarihinde, ilk derece mahkemesinin kararını onamıştır.
26.	26803/11	14.01.2011	Gurbet ETE 9.12.1971 Siirt Sinan ETE 25.07.1991 Siirt Rezan ETE 1.01.1993 Mersin Ferhat ETE 8.08.1994 Mersin Azat ETE 10.05.1997 Siirt Muhammet ETE 8.09.2005 Mersin Mustafa ETE 8.09.2005 Mersin	Abdullah ERKOL	2 Nisan 2009 tarihinde Mersin Ticaret Mahkemesi başvuranların davasını reddetmiştir. Sırasıyla 15 Nisan 2010 ve 7 Ekim 2010 tarihlerinde başvuranların temyiz ve karar düzeltme talepleri reddedilmiştir.
27.	63054/11	20.07.2011	Fatma ZENT 1.01.1962 Adıyaman Zafer ZENT 30.08.1990 Adıyaman	Erhan BORA	28 Mayıs 2009 tarihinde Ankara Ticaret Mahkemesi başvuranın davasını reddetmiştir.